

derigennem at faa en nærmere Prøvelse og Undersøgelse; jeg tror, at vi derigennem ville kunne naa til en Overenskomst, saa at Loven kan blive gennemført, hvilket jeg vil anse for at have meget stor Betydning.

Hey: Den højtærede Minister og det ærede Medlem, som først talte efter ham (P. G. C. Jensen), bemærkede med Rette, at denne Sag ikke var ny. Nej, den er jo gammel, og til Trods for, at den ikke altid har haft særlig blide Livsvilkaar, har der dog været holdt Liv i den, saa man kan vel gaa ud fra, at det betyder, at det er en Sag, som man ikke kan komme uden om, og til hvis Løsning man maa gaa. Det forekommer mig, at det Lovforslag, Ministeren har forelagt, saaledes som det nu er omformet af Folketinget, byder idet hele og store et godt Grundlag for en Forhandling, saa jeg mener, der vil kunne komme et godt Resultat ud af det. Jeg hører nu ikke til dem, der mene, at en Hypotekbank vil bringe alle de mange og store Goder, man fra enkelte Sider venter sig deraf. Men naar man nu en Gang er kommen ind paa at sælge Obligationer til Udlandet, ja vel endogsaa er nødt dertil, saa forekommer det mig, paa den anden Side, at være et billigt Forlangende, at Staten, naar det kan ske paa en tilforladelig og for Staten sund og god Maade, bidrager sit til at højne Kurserne og derved skaffe Landets Ejendomsbesiddere højere Kurser paa de Kreditforeningsobligationer, som de stifte. Hidtil har det jo, som ogsaa bemærket, kun været det tyske Marked, vi have kunnet komme ind paa. Nu er det Hensigten at komme ind paa andre Markeder, og da ganske særlig det franske. Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) antydede ogsaa Ønskeligheden af at komme ind paa det engelske Marked, og han betegnede dette Marked som endnu bedre end det franske. Ja, det kommer vel an paa, hvorledes man vil forstaa dette. Thi vel er England et meget rigt Land, et Land med en forholdsvis lille Statsgæld til Udlandet, men det bedste Marked er dog — det kan man vel sige — det, paa hvilket man i Øjeblikket kommer lettest ind. Jeg skal her nævne et Tilfælde fra den allerseneste Tid. Straks efter den russisk-japanske Krigs Slutning blev der udbudt et japansk Laan paa 625 Mill. Francs, og det blev udbudt paa mange Børser. Men allerede Halvdelen 312½ Mill. Francs blev fremlagt i Paris, medens kun ¼ blev fremlagt i Lon-

don. Her er altsaa et Tilfælde, hvor Laantageren havde Adgang til det engelske Marked, men alligevel kun benyttede denne Adgang for en mindre Del, end hvad han fremlagde i Paris.

Selv om jeg altsaa ikke mener, at Fordelen og navnlig Kursstigningen bliver saa stor, som det ventes, tror jeg, at det ikke kan benægtes, at, som ogsaa den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, blot en lille Kursstigning har ikke saa lidt at sige. Hver Procent, Kursen højnes, betyder, idet den aarlige Emissionssum er 75 Mill. Kr., hvert Aar 750,000 Kr., det er altsaa ikke alene en aarlig tilbagevendende Fortjeneste, men den vender hvert Aar forøget tilbage.

Som et Gode betragter jeg ogsaa det, at man ved Hypotekbankens Oprettelse kommer bort fra Fordringen om Statsgaranti for Kreditforeningsobligationer under anden Form. Det er en kendt Sag, at der i saa Henseende har været stillet endog ret vidtgaende Fordringer til Staten. En bekendt Kreditforeningsdirektør forlangte i sin Tid intet mindre end Statsgaranti for 75 pCt. af Vurderingssummen, hvad der jo ligger langt udover den Laanegrænse, der er for Kreditforeningernes Virksomhed. Agrarforeningen har vistnok i sin Tid ønsket Statsgaranti for 100 Mill. Kr., og i Folketinget har man i sin Tid endog nævnt en Sum af 200 Mill. Kr. som passende for Statsgarantiens Omfang. Det maa sikkert ventes, at man nu kommer bort fra saadanne Fordringer. Den Garanti, som nu ønskes, og som altsaa foreløbig — jeg tror ogsaa kun det er foreløbig — bestaar i, at de 20 Mill. Kr. henlægges, betyder jo, at der garanteres med 12½ pCt. Vil man efter 8 Aars Forløb, eller mulig tidligere — men jeg gaar ud fra, at det varer 8 Aar — gaa videre, forrykkes den procentvise Garanti slet ikke, naar man fastsætter Loven som nu, altsaa giver den samme Bestemmelse, at Hypotekbanken maa gaa indtil 8 Gange den henlagte Kapital. En Garanti som denne, der jo er ganske klar for Udlandet, idet det er meget let at se, hvorledes det hænger sammen med denne Henlæggelse af 20 Mill. Kr., vil vist ikke i nogen Maade afficere Landets Kredit.

At en Hypotekbank skal give sig af med Ordningen af Tiendeobligationer, altsaa træde i Forbindelse med Tiendebanken, som om ikke lang Tid maa komme, betragter jeg som en særdeles lykkelig Tanke. Jeg glæder mig saa meget over den, at jeg siger, at hvis ikke andet berettiger Hypotekbankens Fremkomst, vil alene dette gøre det. Det faar den Betydning, at vi